

**Verejné uznania
Trenčianskeho samosprávneho kraja**

Galéria Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne
Trenčín, 14. januára 2019

Jaroslav Baška
predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja

Vážení priatelia,

Trenčiansky samosprávny kraj je svojou rozmanitou a nedotknutou prírodou, liečivým kúpeľným bohatstvom a farbistou paletou možností na trávenie voľného času domovom pre viac ako 600 tisíc obyvateľov. Sú medzi nimi takí, ktorí hľadajú inšpiráciu a priestor na relax v tichých horách a lesoch, takí, ktorí majú radšej čulý ruch a život historických centier našich miest, i takí, ktorí vedia oceniť gastronomický potenciál kraja, prívetivosť jeho obyvateľov a výnimočné miesta, ktoré ponúka. Dozaista to bude podnetným prostredím pre dušu umelca, ruky remeselníka, oko výtvarníka či cit kultúrneho pracovníka, ktoré spôsobuje, že nás kraj je výnimočný a bohatý najmä vďaka nekonečnému potenciálu ľudí, ktorí v ňom žijú a pôsobia.

Kraj má bohatú história vydláždenú menami ľudí, ktorí sú zapísaní v povedomí nielen krajanov, ale celého národa.

Na myjavských kopaniciach vyrástol jediný Slovák s titulom francúzskeho generála – Milan Rastislav Štefánik. V Uhrovci sa ako výnimočne plodná ukázala chalúpka, z ktorej vzišiel národnovec Ľudovít Štúr aj politik Alexander Dubček. Nové Mesto vychovalo prvú ochotníčku divadelníčku Aničku Jurkovičovú, manželku rodáka spod beckovského hradu – Jozefa Miloslava Hurbana, ktorý by v roku 2017 napísal 200. rok svojho života. Týchto mien sú plné školské učebnice dejepisu, slovenského jazyka i literatúry. To, že sa na ich stránkach v súčasnosti nepíše o ďalších krajanoch z trenčianskeho regiónu, neznamená, že v kraji nepôsobia ďalší výnimoční a pozoruhodní velikáni. Takí, ktorých zásluhy stoja za celospoločenskú pozornosť i oficiálne ocenenie a podákovanie na znak úcty za prácu a usilovnosť.

Aby sme sa my, rodáci z Trenčianskeho kraja, nezabudli na znak úcty podákoval ľuďom, ktorí ľažkou prácou vyzdvihujú nás region, prijal Trenčiansky samosprávny kraj v roku 2016 prvýkrát vo svojej histórii oficiálny štatút.

Práve ten mi ako trenčianskemu županovi i poslancom Zastupiteľstva Trenčianskeho samosprávneho kraja symbolicky rozviazal ruky, aby sme v mene všetkých obyvateľov mohli Cenou predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja a Cenou Trenčianskeho samosprávneho kraja oceniť a vyzdvihnuť výnimočných ľudí z nášho regiónu. Tých, ktorých ruky ukrývajú mozole pokrokového záhradníčenia, škvry od farby na umeleckých dielach, odtlačené nožničky pri kreovaní novej odevnej kolekcie či dokonalý prstoklad spisovateľa, literáta. Výnimočnosť týchto ľudí netkvie na povrchu, ale v hĺbke ich srdca a osobnosti – v ich presvedčení a odhadlaní zlepšovať svet okolo nás a byť prínosom pre svojich spoluobčanov. Možno tak robia neuvedomene, poháňaní vášňou pre svoju záľubu, koniček, ktorý sa rokmi zmenil na celoživotnú profesiu s výnimočnou odbornosťou.

Teší ma, že za rok 2017 udelilo Zastupiteľstvo Trenčianskeho samosprávneho kraja po prvýkrát v histórii hned štyri verejné uznania v podobe Ceny Trenčianskeho samosprávneho kraja. V roku 2017 bola navýše udelená i historicky prvá Cena predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja. Pevne verím, že počas nasledujúcich rokov sa bude zoznam ocenených osobností či kolektívov v našom kraji postupne rozrastať. Tí, ktorí svojou činnosťou prispeli k rozvoju Trenčianskeho kraja, si zaslúžia našu pozornosť, úctu a uznanie. Ich zásluhy v rôznych oblastiach spoločenského života zostanú zapísané nielen v kronike Trenčianskeho samosprávneho kraja, ale aj v jeho histórii.

CENA TRENČIANSKEHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

Cenu TSK predstavuje umelecké stvárnenie krajskej dominanty – Trenčianskeho hradu, ktorého história siaha do obdobia starovekej Rímskej ríše. Jeho výhodná poloha ho v minulosti predurčila, aby sa stal miestom diplomatických schôdzok a stretnutí, a tak sa stal symbolom rozvoja vzájomných vzťahov s okolitými blízkymi i vzdialenými štátmi. Maketu Trenčianskeho hradu si symbolicky prepožičia Zastupiteľstvo Trenčianskeho samosprávneho kraja, aby Cenou Trenčianskeho samosprávneho kraja ocenilo významné osobnosti, ktoré sa pričinili o rozvoj regiónu, prezentáciu a šírenie dobrého mena kraja aj za jeho hranicami.

Cenu TSK vyrabila Stredná odborná škola sklárska v Lednických Rovniach v limitovanej edícii, určenej na ocenenie výnimočných osobností spojených s Trenčianskym samosprávnym krajom.

CENA PREDSEDU TRENČIANSKEHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

Cenu predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja udeľuje jeho predseda na základe Štatútu Trenčianskeho samosprávneho kraja, ktorý schválilo Zastupiteľstvo Trenčianskeho samosprávneho kraja. Súčasťou Ceny predsedu je aj listina, ktorá obsahuje meno a priezvisko svojho nošiteľa, ako aj popis zásluh, za ktoré bola cena udelená spolu s dátumom jej udelenia. Listina je podpísaná predsedom Trenčianskeho samosprávneho kraja a je opatrená odtlačkom pečate kraja. Cena predsedu je verejným ocenením občanov Slovenskej republiky a cudzích štátnych príslušníkov za mimoriadny prínos a významné výsledky či už v oblasti ekonomiky, školstva, vedy, výskumu a techniky, na poli kultúry, umenia a športu, v oblasti propagácie kraja či za pomoc pri záchrane ľudského života alebo značných materiálnych hodnôt. Cenu predsedu predstavuje umelecké dielo zobrazujúce erb Trenčianskeho samosprávneho kraja a nápis Cena predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja.

Laureát Ceny predsedu TSK za rok 2017

Dr.h.c. Prof. Ing. Ivan Hričovský, DrSc.

čestný predseda Slovenského zväzu záhradkárov

Pedagóg, vedec, pomológ, popularizátor záhradkárstva a nestor slovenského ovocinárstva, profesor Ivan Hričovský, sa narodil 23. januára 1932 v Hornom Hričove, okres Žilina. Po skončení vysokoškolského štúdia pôsobil v ovocinárskom výskume na viacerých výskumných a šľachtiteľských staniciach. Jeho zásluhou vznikol na Výskumnom ústavе rastlinnej výroby v Piešťanoch špecializovaný ovocinársky sektor a neskôr tiež viedol Výskumný ústav ovocných a okrasných drevín v Bojniciach. Práve počas jeho pôsobenia v Bojniciach sa pán profesor podieľal na založení celoslovenskej súťaže O najkrajšie jablko roka, jarného veľtrhu Záhradkár a výstavy Jahrada v Trenčíne.

Od roku 1989 do roku 2009 pôsobil na Slovenskej poľnohospodárskej univerzite v Nitre (SPU), kde sa zaslúžil o vznik a budovanie Fakulty záhradníctva a krajinného inžinierstva (FZKI). Za dvadsať rokov práce na akademickej pôde vychoval úctyhodné množstvo odborníkov ovocinárstva a záhradníctva. Pôsobil ako prodekan FZKI kde sa, okrem iného, zasadzoval o spoluprácu medzi sesterskými fakultami, výskumnými pracovníkmi a odborníkmi z Česka a Slovenska, ale i ďalších krajín.

Ako prvý na Slovensku dosiahol vedecko-pedagogický titul vysokoškolského profesora v záhradníckom odbore. Podieľal sa na organizovaní a odborne garantoval množstvo odborných podujatí. Jeho publikáčná tvorba zahŕňa desiatky vedeckých monografií, učebníc a iných odborných prác. Pán Hričovský je zároveň členom niekoľkých redakčných rámčekov odborných a vedeckých časopisov. Od roku 2006 je nositeľom čestného doktorátu Mendelovej univerzity v Brne a taktiež mnohých ďalších vyznamenaní. V roku 2010 mu prezentor SR Ivan Gašparovič udelil štátne vyznamenanie Rad Ľudovíta Štúra II. triedy za mimoriadne zásluhy o rozvoj v oblasti hospodárstva, osobitne v oblasti ovocinárstva.

Svoje bohaté poznatky so zanietením jemu vlastným rozširuje medzi pestovateľmi ovocia i verejnosťou formou inštruktáž, sociálnych sietí, televízie i rozhlasu. Aktívne tak spolupracuje s výstaviskom EXPO Center Trenčín prostredníctvom vysielania Rádia Regina a televíznych relácií Farmárska revue a Nová záhrada. Podieľa sa tiež na poradenskej činnosti v regióne Trenčín aktívnej prednáškovou činnosťou na sprievodných programoch v rámci záhradkárskej aktivít organizovaných v rámci Slovenského zväzu záhradkárov (SZZ). Profesor Hričovský je v súčasnosti, po mnohých rokoch predsedania zväzu, jeho čestným predsedom.

Svojou vitalitou, zanietením pre ovocinárstvo a zásluhami o zvyšovanie povedomia spoločnosti o tomto odvetví záhradníctva je prof. Ivan Hričovský príkladom a inšpiráciou pre ďalšie generácie odborníkov v tejto oblasti.

**Cenu predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja za rok 2017 udeľuje
Jaroslav Baška za celoživotné akademické dielo
a popularizáciu záhradkárstva a ovocinárstva
medzi širokou verejnosťou v Trenčianskom kraji.**

Laureát Ceny TSK za rok 2017

Michal Dobiaš

zakladateľ občianskeho združenia Spolu sme Prievidza, autor publikácií o hornej Nitre

Foto: michaldobias.sk

Prievidzský poslanec a zakladateľ občianskeho združenia Spolu sme Prievidza Michal Dobiaš sa narodil 21. septembra 1977 v Handlovej, okres Prievidza. Dobrovoľné aktivity, s ktorými začal po skončení stredoškolského štúdia, mu vyniesli bohaté skúsenosti v oblasti riadenia a práce s deťmi a mládežou. Plne ich zužitkoval pri tvorbe Koncepcie práce s deťmi a mládežou v meste Prievidza a príprave mnohých iných dokumentov, pod ktoré sa podpísal ako ich autor. V rokoch 2002-2003 využil svoju nadobudnutú prax v pozícii poradcu predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja pre oblasť práce s deťmi a mládežou. Od roku 2006 až dodnes je členom Rady pre deti a mládež ako poradného orgánu ministra školstva Slovenskej republiky.

Aktívne spolupracoval s Odborom komunikačnej stratégie a vzdelávania Úradu vlády SR pri kampani pred vstupom SR do Európskej únie či realizácii Komunikačnej stratégie pred vstupom SR do NATO. Práve za druhú spomínanú aktivitu si rodák z Handlovej vyslúžil striebornú plaketu Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky za svoj prínos pri

zvyšovaní informovanosti verejnosti pred vstupom Slovenska do Organizácie Severoatlantickej zmluvy.

Z jeho nespočetných aktivít v prospech obyvateľov mesta Prievidza sa nedá nespomenúť terajšia publicistická činnosť, zameraná na prezentáciu regiónu a jeho krás. Ako autor dvoch mimoriadne vzácnych publikácií, mapujúcich formou historických pohľadníc históriu i súčasnosť najväčšieho mesta na hornej Nitre a jeho okolia, poodhalil aj miesta dovtedy nepoznané či už zabudnuté.

Unikátny obsah kníh skompletizoval obraz Prievidze od konca 19. do začiatku 20. storočia, a tak sa spomínané publikácie stali neodmysliteľnou súčasťou prezentovania metropoly hornej Nitry nielen doma, ale aj za hranicami Slovenska.

Neúnavná práca Michala Dobiaša na zveľaďovaní a zviditeľňovaní regiónu hornej Nitry i Trenčianskeho samosprávneho kraja vyústila okrem iného aj do vzniku občianskeho združenia Spolu sme Prievidza. K jeho založeniu ho inšpiroval život v meste Prievidza a snaha zlepšiť kvalitu života jeho obyvateľov. Viaceré úspešne realizované projekty tohto občianskeho združenia svojou troškou aj dnes prispievajú k spríjemneniu života i trávenia voľných chvíľ v metropole hornej Nitry, ukazujú jej jedinečnosť i možnosti, ktoré mesto Prievidza i jeho okolie ponúkajú nielen „domácim“, ale aj návštěvníkom.

*Michal Dobiaš je laureátom
Ceny Trenčianskeho samosprávneho kraja
za rok 2017
za mimoriadny prínos v oblasti reprezentácie regiónu Prievidza.*

Laureát Ceny TSK za rok 2017

Rudolf Dobiáš

spisovateľ

Rudolf Dobiáš sa narodil 29. septembra 1934 v Dobrej pri Trenčíne. V súčasnej slovenskej literatúre má výnimočné postavenie – tak svojím životom, ako aj témami svojich kníh. Ako čerstvého maturanta na Gymnáziu v Trenčíne ho v roku 1953 zatkli a neskôr odsúdili na 18 rokov väzenia za protistátnu činnosť. Sedem rokov strávil v tzv. nápravných zariadeniach – pracovných táboroch na Jáchymovsku a v uránových baniach.

Jeho prvé literárne texty sú spojené s tvorbou pre deti a rozhlasovými hrami pre deti a mládež, ktorími sa dostal do povedomia poslucháčov v sedemdesiatych a najmä osemdesiatych rokoch. Je autorom viac ako 30 rozprávkových hier. V roku 1975 získal ocenenie za svoju prvú prozaickú zbierku poviedok Veľké biele vtáky a od roku 1976 pôsobil ako profesionálny spisovateľ. Napriek tragickej životnej skúsenosti má poézia Dobiáša a jeho rozprávky pre deti v sebe veľa hravosti, fantazijnosti a humorne odľahčeného pohľadu na detský svet.

Foto: Peter Procházka

Dobiáš začína písanie knihy až po páde komunistického režimu v roku 1989. V nich stvárnil vlastnú väzenskú a gulagovskú skúsenosť a príbehy ľudí, ktorí sa rovnako ako on stali obeťami komunistického režimu. Vo svojej tvorbe priniesol obrazy politicky motivovaného násilia a tragických osudov ľudí jeho generácie. V knihách Temná zeleň, Tajní ľudia, Zvony a hroby či Znovuzrodenie vytvoril dramatický a sugestívny obraz temných stránok slovenského života v druhej polovici 20. storočia. Dobiášove "knihy z prítmia" významne obohatili súčasnú slovenskú literatúru, nanovo zvýraznili jej humanistickú tradíciu. Na pokračovanie publikoval diela Triedni nepriatelia I. a II., ktoré predstavujú jeden z najkomplexnejších pohľadov na osudy jednotlivcov postihnutých bývalým režimom.

V rokoch 1990 - 1992 pracoval ako redaktor Slovenského denníka. Pôsobil v Konfederácii politických väzňov ako redaktor dvojmesačníka Naše svedectvo, bol člen v rozhlasových a televíznych radách a v Rade SR pre vysielanie a retransmisiu. V roku 2009 dostal Rudolf Dobiáš Prémium Literárneho fondu za pôvodnú literárnu tvorbu za básnickú zbierku Litánie k slobode. Fond výtvarných umení, Slovenská sekcia IBBY (Medzinárodná únia pre detskú knihu) a medzinárodný dom umenia pre deti Bibiana v novembri 2013 udelili Cenu Trojruža Rudolfovi Dobiášovi za súbor prozaických a rozhlasovo-dramatických diel, v ktorých sugestívnym spôsobom ochraňuje jedinečné citové i mravné hodnoty detského sveta.

V januári 2014 Rudolfovi Dobiášovi udelil vtedajší prezident SR Ivan Gašparovič Pribinov kríž II. triedy za mimoriadne celoživotné úsilie pri obrane demokracie, ľudských práv a náboženských slobôd. V súčasnosti žije s manželkou v Dobrej, má dcéru, dvoch synov a päť vnúčat.

*Rudolf Dobiáš je laureátom
Ceny Trenčianskeho samosprávneho kraja
za rok 2017
za mimoriadny prínos v oblasti literárnej tvorby.*

Laureátka Ceny TSK za rok 2017

Mária Jana Jablonská, rod. Kubasáková

pedagogička, poetka, publicistka

Foto: uniazien.sk

Rodáčka zo Svätého Jakuba žije od roku 1958 v Trenčíne. Pôsobila ako pedagogička slovenského jazyka, literatúry a telocviku na viacerých stredných školách v krajskom meste, medzi ktoré patrí Stredná zdravotnícka škola i Gymnázium Ľudovíta Štúra. Študentom vstiepovala najmä lásku k Slovensku. Podielala sa na tvorbe viacerých učebníc. V roku 1997 jej bola udelená medaila sv. Gorazda za významný podiel na rozvoji výchovy, osvety, miestnej a regionálnej kultúry, záujmového vzdelávania, umeleckej tvorby a interpretácie, ochrane, šírení a prezentácií národného a kresťanského kultúrneho dedičstva v Slovenskej republike i v zahraničí. V roku 2011 v krajskom kole súťaže Výnimočné ženy Slovenska získala osobitné ocenenie za špeciálny prínos v regióne. Ako jediná delegátka slovenského skautingu sa zúčastnila na viacerých konferenciach v zahraničí. Dodnes chodí pani Mária Jana Jablonská prednášať na semináre Akadémie tretieho veku v Trenčíne, kde medzi seniormi šíri pozitívnu energiu a stará sa o ich duchovnú kondíciu. Je tiež zakladajúcou členkou Jednoty dôchodcov v Trenčíne, v ktorej pôsobí dodnes.

S dušou pedagóga je spojená aj duša umelca – básnika. Prvú básnickú zbierku vydala v roku 2001 vlastným nákladom pod názvom *Podoby lásky*. V roku 2003 vydala druhú zbierku básní *S klaunom za ruku* a v roku 2005 *Dotyky s časom*. Svoju ostatnú básnickú zbierku vydala v roku 2008 pod názvom *Pocta životu*. Jej spolupracovníkom pri vydávaní poézie bol lekár a výtvarník Július Čincár, ktorý všetky zbierky ilustroval. Je členkou Spolku slovenských spisovateľov. Ako predsedníčka Krajskej pobočky Únie žien Slovenska sa snaží o kultivovanie kultúrneho života v meste Trenčín a v Trenčianskom kraji. Obohacuje kultúrne povedomie občanov Trenčianskeho kraja.

Absolvent Strednej zdravotníckej školy v Trenčíne Vladimír Svitok napísal: „Naša Janka výrazne ovplyvnila nás charakterový a morálny vývoj nielen počas štúdia. Morálnu a etickú hodnotu vstiepila do nás na celý život.“

Na Cenu Zastupiteľstva Trenčianskeho samosprávneho kraja odporučili Máriu Janu Jablonskú: Eva Kulhánková, riaditeľka Základnej umeleckej školy Trenčín, Tatiana Vidékyová, predsedníčka Základnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska Trenčín, Terézia Drobná, predsedníčka rady Akadémie tretieho veku Trenčín, Marta Šajbidorová, bývalá prednosta Okresného úradu Trenčín a bývalá vedúca odboru kultúry TSK, Jozef Žiška, bývalý primátor mesta Trenčín, Ľudmila Závadská, krajská podpredsedníčka Únie žien Slovenska, Margita Ivaničková, tajomníčka trenčianskej odbočky Spolku slovenských spisovateľov a bývalí študenti pani Jablonskej.

*Mária Jana Jablonská je laureátkou
Ceny Trenčianskeho samosprávneho kraja
za rok 2017*

za výnimočné a dlhoročné pôsobenie na pozícii predsedníčky Krajskej organizácie Únie žien Slovenska v Trenčíne.

Laureát Ceny TSK za rok 2017

Kolektív Hematologicko-transfúzneho oddelenia Nemocnice s poliklinikou Považská Bystrica pri príležitosti 30.výročia svojho vzniku

Foto: nsppb.sk

Pre prvých darcov otvorilo hematologicko-transfúzne oddelenie svoje brány presne 13. januára 1987. V tento deň darovalo svoju krv sedem zdravotníkov a 29 pracovníkov Považských strojárni, medzi nimi aj primár závodného Ústavu národného zdravia ZVL Považské strojárne Juraj Mittuch. Vďaka vytvoreniu hematologicko-transfúzneho oddelenia už viac nemuseli darcovia z Považskej Bystrice a blízkeho okolia za týmto účelom dochádzať do Ilavy. Vtedajšou primárkou oddelenia bola Oľga Grznárová.

S pribudajúcimi modernými prístrojmi sa sprísňovali aj pravidlá odberu krvi, ktoré určovali nové smernice a nariadenia. Oddelenie sa muselo prispôsobiť a spĺňať nielen zákonné požiadavky, ale neskôr aj európske normy. Kontrolu nad dodržiavaním zákonov a noriem zabezpečoval Štátny ústav pre kontrolu liečiv.

Hematologicko-transfúzne oddelenie Nemocnice s poliklinikou v Považskej Bystrici si v začiatkom roka 2017 pripomienulo významné výročie – 30 rokov od svojho vzniku. Presne toľko času uplynulo odvtedy, ako prvý darca venoval vzácnu a nenahraditeľnú ľudskú tekutinu na výrobu transfúzie práve na tomto oddelení. Odvtedy prešlo oddelenie mnohými zmenami, pribudlo nové moderné technické vybavenie a pod šíkovnými rukami zdravotníckeho personálu sa vystriedalo viac ako 90 tisíc darcov.

Všetky zmeny, ktorými počas 30 rokov existencie oddelenie prešlo, realizoval kolektív zdravotníckeho personálu. Tak ako sa menilo technické vybavenie, menil sa aj kolektív pracovníkov. Spoločne však svojou odbornosťou a zodpovedným prístupom k práci pomáhal i každodenne pomáhajú pri záchrane ľudských životov. K vykonávaniu svojho povolania pristupujú s nadšením a ochotou, za čo si zaslúžia uznanie nás všetkých. Krédom pracovníkov hematologicko-transfúzneho oddelenia Nemocnice s poliklinikou v Považskej Bystrici pod vedením primárky Marty Kaveckej je pracovať s ľuďmi ľudsky a s odobratou krvou čo najbezpečnejšie.

*Kolektív Hematologicko-transfúzneho oddelenia
Nemocnice s poliklinikou Považská Bystrica
je laureátom
Ceny Trenčianskeho samosprávneho kraja
za rok 2017
za výnimočné zásluhy v oblasti darcovstva krvi
v považskobystrickom regióne.*

**Držiteľ' Ceny predsedu
Trenčianskeho samosprávneho kraja za rok 2017**

Držitelia Ceny Trenčianskeho samosprávneho kraja za rok 2017

Laureát Ceny TSK za rok 2018

JUDr. Alexander Károlyi

ombudsman Českého olympijského výboru

Absolvent základnej školy v rodnej obci Podlužany a neskôr v meste Bánovce nad Bebravou sa narodil 27. septembra 1953. Skúšku dospelosti skladal na pražskom gymnáziu, po ktorom vyštudoval Právnickú fakultu Univerzity Karlovej v Prahe. Pracovné začiatky Alexandra Károlyiho sú späť s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, kde pôsobil vo funkcii poradcu ministra. Pracoval tiež na Federálnom ministerstve zahraničného obchodu a zahraničných vecí, kde zastával funkcie od právneho zástupcu, cez vedúceho oddelenia, riaditeľa odboru, až po generálneho riaditeľa sekcie zahraničného obchodu.

Verejnosti je Alexander Károlyi známy najmä zo športovej oblasti, hlavne tej futbalovej. Dlhé roky bol členom Disciplinárnej komisie Československého futbalového zväzu, od roku 1988 sa dokonca stal jej predsedom. Po rozdelení republiky zastával v rokoch 1993-2009 funkciu predsedu Disciplinárnej komisie Českomoravského futbalového zväzu a v rokoch 2005-2012 pôsobil ako člen Výkonného výboru Českého olympijského výboru a predsedu jeho Legislatívnej komisie. Celoživotná práca v oblasti futbalu mu vyniesla najvyššie futbalové vyznamenanie, Veľkú cenu Václava Jíru.

Ocenený bol tiež medailou TIBI GRATIAS, ktorú mu venoval Český olympijský výbor, udelené mu bolo aj Čestné členstvo Českého klubu olympionikov. Alexander Károlyi sa stal uznávaným odborníkom na disciplinárny poriadok v celom futbalovom svete a významným expertom na športovú legislatívu. Publikoval nielen viaceré odborné právnické články, ale aj články o disciplinárnom poriadku vo futbale. Výpočet aktivít rodáka z Podlužian sa týmto nekončí. V novembri 2012 bol volebným plenárnym zasadnutím Českého olympijského výboru zvolený za ombudsmana Českého olympijského výboru. Okrem toho ho vláda Českej republiky v januári 2013 vymenovala za člena Legislatívnej rady vlády ČR. V tejto funkcií pôsobil do mája 2014. Alexander Károlyi je taktiež podpredsedom Rady expertov Antidopingového výboru ČR a členom Rozkľadových komisií Úradu vlády ČR a Ministerstva školstva, mládeže a telovýchovy ČR. V roku 2016 bol ministerkou školstva, mládeže a telovýchovy ČR vymenovaný za člena Národnej rady pre šport, v uplynulom období

zastával tiež funkciu predsedu Legislatívnej rady Českomoravského futbalového zväzu, predsedu Legislatívnej rady Českého zväzu telesnej výchovy a člena Rady pre telovýchovu a šport Ministerstva školstva, mládeže a telovýchovy ČR. Filmovej a televíznej fakulte Akadémie múzických umení v Prahe sa na niekoľko rokov upísal ako externý pedagóg.

Rodná obec mu v roku 2010, vôbec ako prvému obyvateľovi obce v celej jej história, udelila čestné občianstvo, ktoré si prevzal za celoživotný vzťah k Podlužanom, za finančnú i materiálnu pomoc pri rozvoji športu, hlavne futbalu v obci, ale aj za propagáciu obce doma a v zahraničí. V roku 2013 mu bola starostom obce udelená Pamätná plaketa a Pamätný list pri príležitosti organizovaného futbalu v obci Podlužany. Slovenský futbalový zväz mu v roku 1991 udelil Čestné uznanie.

Odborná erudícia Alexandra Károlyho a jeho pôsobenie vo významných štátnych, športových a podnikateľských inštitúciách veľmi významne prispeli k tomu, že sa rodák z malebnej obce z okresu Bánovce nad Bebravou zaslúžil o šírenie dobrého mena Slovenskej republiky v zahraničí. Jeho zásluhou sú nielen Podlužany, ale i Slovensko pozitívne prezentované v Českej republike vo všetkých spoločenských kruhoch. V rovnakej miere sa pričinil aj o všestranný rozvoj vzťahov medzi Českom a Slovenskom.

Vďaka svojim nespočetným aktivitám bol Alexander Károlyi zaradený do knižných publikácií 30 Slovákov v Českej republike, Slovensko – České osudy – 100+1 osobnosť českej spoločnosti zo Slovenska a v publikácii Kto je kto – Slovenská národnostná menšina v Českej republike. V roku 2017 bol certifikované zaradený do Českej knihy rekordov ako historicky najdlhšie pôsobiaci predseda Disciplinárnej komisie Československého a Českomoravského futbalového zväzu a ako prvý ombudsman Českého olympijského výboru. Alexander Károlyi svojej rodnej obci dodnes pomáha vo viacerých oblastiach. V Podlužanoch je i členom miestneho Slovenského poľovníckeho zväzu.

**JUDr. Alexander Károlyi je laureátom
Ceny Trenčianskeho samosprávneho kraja
za rok 2018**
**za významné zásluhy o všestranný rozvoj vzťahov
medzi Českou a Slovenskou republikou
a dlhorocné šírenie dobrého mena SR v zahraničí.**

Laureát Ceny predsedu TSK za rok 2018

RSDr. Ján Cipov

dlhorčný starosta obce Lehota pod Vtáčnikom a poslanec Zastupiteľstva TSK

RSDr. Ján Cipov sa narodil vo francúzskom mestečku Villeneuve sur Anvers, no jeho domovom sa stala slovenská obec Lehota pod Vtáčnikom v okrese Prievidza. Do úradu starostu obce nastúpil v roku 1994 a bez prestávky ho viedol až do roku 2018. Vďaka úctyhodnému veku si vyslúžil titul najstaršieho starostu na Slovensku a po pripočítaní rokov strávených na úrade ako predseda miestneho národného výboru aj najdlhšie slúžiaceho funkcionára. Po šiestich volebných obdobiach, strávených na starostovskej stoličke v hornonitrianskej obci, sa dobrovoľne rozhadol posledných komunálnych volieb nezúčastniť.

Za najväčšie úspechy obce Lehota pod Vtáčnikom pod vedením Jána Cipova môžeme označiť vybudovanie „Suchého poldra“, ktorý zachytáva storočné vody, rekonštrukciu chodníkov a komunikácií takmer v celej obci, výstavbu 167 nájomných bytov, vybudovanie nového futbalového štadióna, tenisových kurtov či multifunkčného ihriska.

Rekonštrukciou prešlo i námestie, obecný rozhlas, požiarna zbrojnica či materská škola. Pre potreby Lehoty pod Vtáčnikom bolo zakúpené auto na vývoz komunálneho odpadu a multifunkčné čistiace auto. Obec sa úspešne uchádzala aj o nenávratný finančný príspevok z eurofondov, vďaka ktorému sa jej podarilo zrekonštruovať aj základnú školu. Významnou a nezanedbateľnou mierou sa pričinil o rozvoj obce vo všetkých oblastiach spoločenského života a skvalitnil život jej obyvateľov natoľko, že v dejinách obce je jeho životné dielo zapísané nezmazateľným písmom. RSDr. Ján Cipov pôsobil tri volebné obdobia, konkrétnie v rokoch 2005 – 2017, aj ako poslanec Zastupiteľstva Trenčianskeho samosprávneho kraja, v ktorom presadzoval najmä riešenia v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti a regionálneho rozvoja TSK.

Bol zároveň predsedom Komisie regionálneho rozvoja a cestovného ruchu pri Zastupiteľstve TSK a tiež predsedom Združenia miest a obcí hornej Nitry. Vďaka svojim dlhoročným skúsenostiam sa významnou mierou podieľal na riadení a rozvoji krajskej samosprávy.

**RSDr. Ján Cipov je laureátom
Ceny predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja
za rok 2018**

**za dlhoročné pôsobenie vo funkcií poslanca Zastupiteľstva TSK,
starostu obce Lehota pod Vtáčnikom
a za celoživotné dielo rozvoja obce
i Trenčianskeho samosprávneho kraja
vo všetkých oblastiach spoločenského života.**

Laureát Ceny predsedu TSK za rok 2018

Ján Zachara

zlatý olympijský víťaz z Helsínsk 1952

Najstarší žijúci Slovák, ktorý získal olympijské zlato, sa narodil 27. augusta 1928 v obci Kubrá, dnešnej mestskej časti Trenčína. Po ukončení základnej školy sa vyučil za strojného zámočníka, opravára tkáčskych tkacích strojov. Ako malý chlapec začínal s futbalom, no ako 15-ročný podľahol čaru iného športu – boxu. Do ringu po prvýkrát vstúpil v roku 1944 a napriek nižšiemu vzrastu si rešpekt svojich súperov získal rýchlosťou a schopnosťou predvídať údery protivníka. Prvý väčší úspech sa dostavil v roku 1946, kedy si Ján Zachara vybojoval titul Majstra Slovenska v kategórii do 57 kilogramov. V tom istom roku obliekol československý reprezentačný dres, a to na Všeslovanských majstrovstvách v Prahe. Prebooval sa až do finále, kde si sily zmeral s o 12 rokov starším sovietskym boxerom Levom Segalovičom.

Talentovaný mladík prestúpil z trenčianskeho klubu do boxerského oddielu v Partizánskom, kde sa ho ujala legenda slovenského boxu a olympijský víťaz z roku 1948 v kategórii do 67 kilogramov Július Torma. V roku 1950 narukoval na základnú vojenskú službu do Prahy do armádneho klubu ATK Praha. Na Olympijských hrách v Helsinkách v roku 1952 sa mladý boxerský talent dostal až do finále, kde porazil favorizovaného Taliana Sergia Caprariho a získal najcennejší zlatý kov v kategórii do 57 kilogramov.

Do štvrtfinále sa prebooval aj na Olympijských hrách v Melbourne v roku 1956. Československú socialistickú republiku reprezentoval tiež na Majstrovstvách Európy v rokoch 1949, 1955 a 1959. Po skončení aktívnej kariéry sa v roku 1959 usadil v Dubnici nad Váhom, kde pôsobil ako tréner. Pod jeho vedením získalo družstvo boxerov Spartaka SMZ Dubnica tri

tituly majstrov Československa, a to v rokoch 1969, 1971 a 1972. Držiteľ titulu Rytier fair play, ktorý Jánovi Zacharoví udelilo UNESCO, oslávil 27. augusta 2018 deväťdesiat rokov. Dvojnásobný majster Slovenska, pýšiaci sa aj štyrmi titulmi československého šampióna, strávil takmer celú svoju aktívnu športovú kariéru v bývalej totalitnej Československej socialistickej republike.

**Ján Zachara je laureátom
Ceny predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja
za rok 2018**

**za významné športové úspechy na olympijskej úrovni a reprezentáciu Slovenska
i Trenčianskeho kraja pri príležitosti okrúhleho životného jubilea.**

Galéria Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne
Trenčín, 14. januára 2019

TRENČIANSKY
SAMOSPRÁVNY
K * R * A * J

